

SLOVENSKI NAROD.

Iznajja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopiši naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem se začne novo naročevanje na dnevnik „Slov. Narod“, kateri velja: Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrt leta 3 „ 30 „
Za mesec julij 1 gld. 10 kr.
Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.
Za četrt leta 4 „ — „
Za mesec julij 1 gld. 40 kr.

Ob enem zopet prosimo, da oni gospodje, ki so nam še kaj na dolgu, precej poravnajo.

Administracija „Slov. Naroda“.

Hrvatsko vprašanje,

kakor vsled revizije nagodbe za zdaj stoji, je v tem hipu menda že rešeno. Dolgo, dolgo se pleto stvari, in dogovori med hrvatsko regnikolarno deputacijo niso mogli nikakor konca doživeti. Nu, zadnji časopisi, ki so nam iz Pešte in Zagreba prišli, prinašajo članke, kateri govorijo, da naši bratje Hrvatje stoje na prelazu v novo, za nje povoljnejše politično položje. „Pester Lloyd“, oficijozen organ ogerske vlade, piše 27. junija: „Mir s hrvatskim narodom se bode torej na novo uknjižil in potrdil. Nova priznanja avtonomiji Hrvatske, nove žrtve od strani Ogorske bodo utrdile podlogo unije in jo zavarovale proti vsaki daljni nevarnosti. Že so se posredniki zedinili o spremenitvi bistvenih določeb nagodbene postave; da bode ogerski zbor te spremembe potrdil, o tem nij dvomiti, in hrvatski udje regnikolarne deputacije se povrnó v svojo domovino kot apo-

stoli nove zveze, ter prinesejo ljudstvu odrešenje od mizerije notranjih zmešnjav in vnanje borbe. In zares so pridobitve velike veljave, s katerimi se hrvatski rodoljubi vračajo.“

Na dalje pa „P. L.“ vendar Hrvate tudi obrca, rekši, da niso vsega dobili, kar so želeli. Ali to so bile le „brezkrajne zmote“, ali pa „skrita revolucijonarstva“, ali „ekstravagance“, kar so Hrvatje prej terjali, zdaj pa ne dobili! Kar dobodo, da se res v malih besedah povedati. V financijelnem oziru je glavna določba to, da odslej dobi Hrvatska 45 procentov svojih dohodkov za pokritje svojih notranjih potreb; 55 procentov hrvatskih dohodkov pa odrajuje Hrvatska za skupne zadeve. V tem je res materijelna pridobitev. Kar se tiče političnih priboljškov, razširjena je res nekoliko hrvatska avtonomija, a glavne hrvatske terjatve so bile zavrnjene.

Za to pa v Hrvatskem „Obzoru“ ne vidimo posebnega veselja, narobe, pozna se, da so se Hrvati s teškim srcem udali. „Obzor“ v članku: „Kazu, nagodba je gotova“ od 27. jun. sam konstatuje, da je mnogokatera plemenita misel, mnoga dobra osnova in mnoga sladka iluzija Hrvatom v morje ozbiljne proze utonila. „Brez hvale i ukora smije se reči, da naš kraljevinski odbor nije doduše pobjede održao, ali je svoju dužnost sdušnom revnosti izpunijo. Nije li u svemu uspio, nije njegovo rodoljublje, nad vsako sumnjo uzvišeno tomu krivo, te smo podpuno uvjereni, da će se on najviše radovati, ako je svojim trudom što to za zemlju privredio. Pred sabor, na kojem odluka stoji, on će stupiti mirne duše; obziri, koji su njega sapinjali, slegnuti će se i na sabor.“

Tako torej stoje zdaj tudi za nas Slovence, kot sosede jugoslovanskih bratov Hrvatov, prezanimive stvari. Naslednji dnevi nam morajo prinesiti popolno jasnost.

V Ljubljani 28. junija.

Iz Dunaja se nam piše 26. junija, da po odpovedbi prečast. kanonika dr. Miler-ja v Celovci, namerava vlada za ljubljanskega škofa nasvetovati kanonika dr. Pak-a v Mariboru. Dr. Pak je, kolikor od njega vemo v političnem oziru vladin mož, če vlada želi tudi „verfassungstreu“; zato je bil poklican kot svetovalec v štajerski deželni školski svet. V narodnem oziru od dr. Pak-a ničesar nemamo pričakovati. Ako postavljen, bode škof v smislu Vidmar-jevem in Stepisch-nigg-ovem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. junija.

„Čehi in državni zbor“ je bil naslov članka, v katerem smo svojim bralcem povedali mnenje češkega „Posla z Prahy“. Denes še dodavamo izjavo, ki jo pišejo „Narodni Listy“ najrazširjeneji, narodno-liberalni češki časopis. „(Nemci) imajo prav, da se med Čehi množe taki od dne do dne, ki smatrajo pasivno politiko za dokončano, ker je prinesla malo koristi in mnogo škode. Število teh Čehov je še večje nego ustavaki sami vedo. . . . To je pa vse“. Dalje „Narodni Listy“ govore, da bodo Čehi svojo pasivnost popustili doma, doma bodo v vseh strokih in zastopih aktivno delali, na Dunaj pa ne šli!

Denarna kriza začenja iz Dunaja v dežele in iz borze v trgovinske in obrtniške kroge segati. Finančni minister je zato razposlal okrožnico vsem deželnim predsedni-

Listek.

Nedeljska pisma.

III.

„Čujte, gospod doktor, kdo pa je vendar ta Heinrich Heine, ki zna tako lepe pesmi „kovati“? vpraša me one dni belolasa ljubljanska gospodičina o priložnosti, ko sem jo po „zvezdi“ gori in doli spremljeval, ter jo iz golega prijateljstva do njenega očeta, glasovitega nemškega ustavaka, po svoji moči zabaval. „A, to je nekov vatlorezec pri Majer-ji“, odgovorim prav nedolžno.

„To nij mogoče, saj bi ga morala poznati; še včeraj sem bila tamo,“ se izgovarja potomkinja Hermana in Tusnelde.

„Meni se pa to ime celo znano dozdeva,“ omenja njena dve leti starša sestra, a obe dve obrnete pozor na mimogredočega lajtnanta, — in pozabljen je bil zanimivi

lepodušni pogovor — pozabljen bore Heine.

Opazovani lajtnant je, v preveliko tugo mojih krasotic, jako zamišljen mimo korakal; a jaz sem revici potolažil z opombo, da se bližamo že koncu meseca, in to je marsikomu neugoden čas, — pa sedaj je nasproti šumeči chaos prahu, svile in čipkastih robcev, kar je bilo vse lastina lepe gospe, prevzel pozornost, — hvala bogu, da študiram vsak mesec dvakrat „Bazar“ in „Viktorio“, kajti sicer bi bil tejstranskej izobrazenosti mojih devojk nasproti ostal na suhem.

Gospica moja! Vi ne veste, kako lahko človek dan denes na suhem ostane, — dan denes, ko vsak v vsakej reči toliko govoriti ve in zna, v obče pak je vendar puhel in suh, kakor pomeranče, ki jih sedaj prodajejo. Tako na priliko je gospod Zima ali Sima, — jaz ne vem, katerega imena ga je sram, vem, da je spisal „preisgekrönte Abhandlung über Mädchen-erziehung“, — slo-

veča „Vorstadtzeitung“ jo je kronala in dva tolarja sta bila „Preis“, — ta slavni mož torej je bil v neke družbi vprašan, katerej filozofični sistemi daje prednost, — in revež je bil na suhem.

Ravno tako se je godila njegovemu principalu in protektorju, gospodu Pirker-ju, ko ga je nekdo vprašal, ali se baš še spominja leta 1848, ko je bil on, namreč Pirker, „nationalgardist“, ter je hodil z belo-plavo-rudečim trakom čez slovensko čuteča prsa „po straži gor in dol“, — revež je bil na suhem. Ravno tako se je godilo podpredsedniku ljubljanskega katoliškega društva in predsedniku naše narodne akademije (?), slovenske Matice, ko je bil neki petek v gledišči, ter skozi daljnogled opazoval „lepo Heleno“ v njenej naravnosti. Njegov liberalušni sosod ga opomni, da je denes petek, in da mati katoliška cerkev prepoveduje v petek zavživanje mesa; — revež je bil na suhem.

kom, v kateri govori o sredstvih, kako bi se dalo v okom priti žugajoči trgovinski krizi. Minister navede, da sme nacionalna banka izdavat bankovce nad svoto, na katero je po svojih pravih vezana. Dalje opozoruje na odbor za pripomoč, kateri se je na Dunaji ustanovil, da eskomptuje menjice, posojuje na blago in papirje itd. Ta odbor bode svoje delovanje tudi na dežele raztegnil. Minister želi, da bi se v večjih mestih postavili enaki odbori, ki bi v zvezi z dunajskim delali. Vse kaže, da denarna kriza dela vladi dosti preglavice. „N. F. Pr.“ toži, da se opozicija veseli te veseljne nesreče, ker misli, da vsled nje pade ministerstvo. Da bi se mi veselili take vse kroge zadevajoče nezgode, je zgolj obrekovanje; pred sodni stol pa moramo klicati celo svojat, katera je prouzročila vso to nesrečo po podpiranju najnemarnejšega sleparstva.

Vnanje države.

Ruski „Mir“ prinaša telegram iz Taškenda, da se je kivanski kan Rusom podal, in da so poslednji vzeli njegovo glavno mesto. Po tem takem je vojska s Kivani kljub velikim nevarnostim srečno končana.

Na **Francoskem** reakcija svoj pot vrlo napreduje. V ponedeljek so hoteli praznovati republikanci spomin generala Hoche v Verzajlu z banketom, katerega bi se bili udeležili Gambetta in drugi vodji radikalne stranke. Vladni prefekt pa je banket prepovedal. Najodličnejši udeleženci so napravili na to privaten banket v ožjem društvu, pri katerem je Gambetta govoril o sedanjem tužnem stanju na Francoskem in o dolžnostih republikancev. — V narodni skupščini pride tudi v kratkem na vrsto nova občinska postava. V vladnem načrtu se razen drugih malovrednih pripomočkov, s katerimi hočejo monarhisti gospodariti nad občinami, nahaja tudi določilo, da v prihodnje ne bodo imeli občinski svetovalci pravico voliti župana, nego jim ga bode postavila vlada.

V listu „Jour. des Debats“ piše Paul Leroy-Beaulien, urednik gospodarskega tednika „Econ. Français“ o novih finančnih predlogih ministra Magneja, katere smo omenili v včerajšnjem listu, sledeče: „Kakšen sad bodo prenapete in samovoljne naredbe finančnega ministra, se ne ve. Kedo nam je porok, da se z davki preobložene obrtnije ne preselijo drugam? Genova, Hamburg in Antwerpen nas v tej zadevi strašijo. Vrh tega bodo novi davki napravili tudi neizmerno draginjo, ter prouzročili defraudacije in tihotapstvo. Za izvršenje bode treba celega krkela vladnih agentov. Nazadnje bo obstala polovica naroda iz dveh strank; na eni strani defraudanti in njihovi sokrivniki, na druge pa denuncijanti in preganjavci.“ Vidi se, da Francozi nemajo mnogo zaupanja v finančno sposobnost nove vlade.

Vsi **italijanski** listi se pečajo z ministerijelno krizo. „Opinione“ poroča, da je Lanza kralju priporočil Minghettija in Depretisa za naslednika. Drugi pa mislijo, da bode Menabrea predsednik novega ministerstva, kakor je bil leta 1867 po odstopu Rattazijeve. Lanza je 26. junija naznanil v zbornici, da je sporočil kralju svoj odstop, kateri je to tudi sprejel, ter ob enem naročil ministerstvu, da naj še dalje opravlja svoj posel, dokler se kralj ne odloči. — „Opinione“ prinaša v listu 25. junija članek, v katerem pravi, da ste Avstrija in Francoska ministru vnanjih zadev Viscontu — Venosti izrazili željo, da naj italijanska vlada pri izvrševanju postave o redovnih generalnih uljudno postopa. „Opinione“ konstatira, da je vlada vse mogoče storila, da ustreže tej želji. Klerikalni „Univers“ pa je poročal, da so vladi poslali proteste. Klerikalci so se te novice veselili, ker so menili v tem videti francosko-avstrijsko zvezo proti Italiji. A ta želja se jim ne bode uresničila. Sicer bi pa bila nevarna lehkomiselnost, če bi menili, da je Italija že iz vseh nevarnostij. Zato treba iskati zaveznikov, da si ohranimo neodvisnost. Končno konstatira „Opinione“, da je naznanilo „Universa“ o protestih izmišljeno.

Pri **španskih** Karlistih se nahaja toliko spridenega ženstva, da je znani njihov vodja Santa Cruz izdal povelje, da morajo vse vlačuge v treh dneh oditi iz okrajne Guipuzcoe, inace bodo ustreljene. Santa Cruz je tudi raztrgal pogodbo, katero je sklenil don Carlos z direkcijo severne železnice, ter je njene magazine pustil zapaliti.

V **nemških** listih se ponavlja vest, da je Bismark prišel pri kralju v nemilost. Stvar se datira že od časa, ko je Roon postal predsednik pruskega ministerstva. Ali bo tudi Bismark pel: „Sic transit gloria mundi“ kali?

Dopisi.

Iz Gradca 26. jun. [Izv. dop.] Kdor je bil v svojem življenju tako srečen, biti kedaj na univerzi i uživati vesele i žalostne ure vseučilišnega življenja, oni tudi dobro zna, da je letni čas skupnemu dijaškemu življenju jako neugoden, da mej poletnim časom navadno vsa dijaška društva nekako poletno spanje spe. Radi tega smo se tudi najbolj bali za tukajšnjo vseslovanško društvo „Sloga“, koje se je 2. maja t. l. ustanovilo, da bi ne bilo se moglo ukoreniti, da bi bilo še le znabiti prihodnjega leta moglo svoje delovanje pričeti, ali pa da bi ga bila kaka neprijetna sapa popolnem

uže v prvem letu njegovega bitja zalepnola. Tega smo se morali tem bolj strašiti, čem več zagrizenih nasprotnikov to društvo mej dijaki samimi šteje, koji nikakor ne morejo umeti, kako morejo nekateri ljudje biti tako predrzni, da snujejo društva toliko važnega pomena, a jih ne pitajo popreje za dovoljenje, da stopijo na pozorišče in v krog marljivih delavcev in pozornih zaščitnikov slovanškega interesa, brez da bi si bili od njih, kot uže osivelih glav sprosil „sv. žegna“ za svoje delovanje. A na čast slav. življu v Gradci, iznenadili smo se v svojih slutnjah; ona pešica kot predestiniranih se smatrajočih apostljev slavlanskega rada, kojega pa ne umejo ravno dobro, prepovedovaje le osmi zakrament poprvačenja kot conditio, sine qua non — je sè svojo zakotno agitacijo ostala na cedilu, ogromna večina slav. dijakov pa hodi svojo slobodno pot, kojoj priznava za najboljo k glavnemu cilju vseh slavlanskih teženj — k slavlanski ednosti. „Sloga“ dela jako marljivo, i njeni napredek sme se kljub obrekovalnim izjavam, kakoršne se je spoljubilo nekaterim zaslepljencem v svet pošiljati, jako dovoljen imenovati. Imela je že tri občne zборе, koji so se od društvenikov jako marljivo obiskali, poleg pa je še dospelo lepo število gostov od drugih „Slogi“ prijaznih društev, kakoršna so „Vendija“, „Sokol“, „Danica“ i „slovan. pevsko dr.“ Predavanja so bila jako zanimiva, i odbor jih bo gotovo, kakor hitro se popolnem za to pripravijo, po slov. časopisih objavil, da bo svet videl, kateri imajo praveje, li oni, ki slov. svet sè svojimi dopisi mistifikujejo, ali oni, ki na tihem gojijo slav. pobratimstvo, i to ne pri mokri mizi, nego duševnimi proizvodi. Posebno sijajen pa je bil včerajšni zbor, v kojem smo se tužno spominjali v jugoslov. zgodovini toliko nesrečnega „Vidovega dana“. Vsem odličnim gostom srčna zahvala, da so blagovolili „Slogo“ v tako obilnem broju pohoditi!

Iz Gorice 26. jun. [Izv. dop.] Kako malo se vlada briga za osnovne državljanske in druge ustavne, narodom po cesarjevi besedi zagotovljene pravice, in kako malo jo peče vest pregrešiti se proti ustavi, bomo imeli na Goriškem kmalu priliko se z nova prepričati. Sedanji vladi je za ustavo malo mar, za germaniziranje nenemških narodov

Pravijo sicer, da so si vsi ti gospodje s subega zopet na mokro pomagali, kakor krakovski karfi; da hodi gospod Zima ali Sima s pravo „filozofično mirnostjo“ šole ogledovat, da gospod Pirker v spominu na leta tudi prav mirno uživa svoje diete, in da si je rečeni gospod doktor živo v srce vtisnil opomin sosedu v gledišči, ter da „špila“ sedaj v čitalnični prvaški sobi svetega Antona puščavnika, kjer ga pohodi včasih hudobni skušnjavec v podobi „Brenčeljna“, da bi mu „puščal“, ne za kri nedolžnosti, oh ne, temuž zopet za kakih toliko in toliko forintov v znane namene. Pomislite gospica, kakov predmet za čopič Correggia!

Še o gospodu grofu, našem načelniku, bi Vam rad eno povedal, kako se mu je enkrat tudi taka godila, pa bojim se, da bo ta glavni urednik „Slovenskega Naroda“ naredil rudečo črto čez vse, in h koncu ostane še jaz sè svojim pismom na suhem;

vsaj veste, da stoji angelj pravice, gospod Ahčin, vedno pred vrati, ne z gorečim mečem, temuž z dolgimi prsti, ter gleda, da bi kaj pograbil; in mož bi nam znal potem pridigovati, kakor „gaspud ereprestar“ Ribničanom: „Ve, kruote, ste vi bili preveč kruotiti se zečeli, zetu vas je bug s tem debelim očesom pogledav, in z debelim pavcem potipav. Jest vam torej dam ta svet: več se ne kruotite.“

Vsaj tako menda so govorili tudi ti veljavni gospodje one dni patrom jezuitom v Repnjah. Verjemite mi, gospica, minister Stremayr ne bo prav nič vesel te nove dogodbe, posebno sedaj, ko je jel radikalne šolmaštre v delo jemati, in morda doživimo, da bo naš grof zopet enkrat — na suhem ostal, ter spoznal, da so mu zastonj lavorjeve vence vili po širnem Avstrijskem, povsod — „wo die deutsche Zunge klingt.“ Pa pustimo mu veselje, bog, da bi že spal na svojih lavorjih. Znamenje časa pa je, da je naš Pir-

ker obmolnil, in da se stiska za grmovje ustavovernega kimanja. — Gospica! reciva mu z Miranom:

„Ti paznouho zajče trepetunstvo!“

Pa glejte, kamo človek zaide! Govoril sem o nedolžnih ženskih toaletah, in prišel sem nevede na tako nevarne reči. In Vam, blaga gospica, denes še nijsem povedal, kako narašča od dne do dne moje hrepenenje po Vas, sedaj ko kaže minuli pomladni cvet že povsod svoj sad. Po širni ravnini maje zrelo žito zlato svoje klasje, in kmalu, morda že jutri, bodo prišle ženjice; — po travnikih pa pada pod svetlo koso travica za travo, in zvečer doni iz ust domu gredočih fantov:

Leži, leži mi travnik,

Oj travnik pokošen;

Sred travnika pa rožni cvet,

Pozabljen, posušen.

Baptista.

je pa dobro vsako sredstvo če tudi protiustavno. Že večkrat sem vam mogel poročati, kaj vlada snuje za germanizacijo naših šol in rekel sem v enem dopisu, da čeravno je deželni zbor enoglasno pokopal vladni predlog o popolnitvi našega deželnega šolskega sveta, da s tem vlada svoje namere — pomemčenje naših šol — ne bode opustila, temveč skušala bode svoj namen doseči po drugem potu.

Vladi je pred vsem stalo do tega, da dobi v dež. šolskem svetu gotovo večino, ki bode šla za njo čez grm in strm. Akoravno ga menda v vsi Avstriji nij tako mevžatega in filisterskega šolskega sveta, kakor je naš goriški, mu vendar glede pomemčevanja narodne šole prav ne upa, kljub Pajerjevega mameluštva. Vlada nij nikoli v zadregi, ker glede sredstev nij izbirična. Vam na Kranjskem je imenovala proti ustavi Mrhala, nadomestila Jarca s Pirkerjem, dekretirala Wretschka v deželni šol. svet — in zdaj dela kar hoče. Nekaj enacega namerava tudi pri nas. V kratkem bo administrativnim potem imenovala dva šolska referenta pri namestništvu v Trstu, ki bosta ondi sedela in po potrebi hodila v Gorico in Poreč ministerstvu večino delati. Razumeva se, da bo po tem v kratkem nemški jezik v narodno šolo vpeljan in morebiti že k letu bodo talentirani dečki po naših hribskih vaseh dragi čas ubijali sklanjanje: der Wurzel, des Wurzels die Würzel itd. In to vse ustavi za ljubav!

Iz Hrvatskega 26. junija. [Izv. dop.] Szellov „nuncij“ na propozicije naše regnikolarne deputacije prouzročil je pri nas splošno negodovanje. Ustno so se bili naši z ogersko regn. deputacijo po polnem složili. Nagodba je bila ustno že toliko let kot dognana. Szell je imel samo nalog, ustno dogovorjene in končno ustanovljene točke pismeno redigirati. Naše začudenje je bilo tedaj toliko večje, ker je Szellov v sporazumenje z ogersko regn. deputacijo sestavljen nuncij v ogromnem nasprotju z ustno dogovorjenimi ustanovami! Ogerska regn. deputacija je svojo moževno zadano besedo še v zadnjem trenutku prelomila. Kaj je temu povod? in od katere strani se je na ogersko regnikolarno deputacijo pritiskalo? to je denes še skrivnost.

Na Szellov nuncij odgovorila je naša regn. deputacija s proti-nuncijem, katerega je kot svoj ultimatium včeraj 25. t. m. ogerske deputacije izročila. Naša regn. deputacija je tedaj svojo zadnjo besedo izgovorila, ter čaka sedaj na zadnjo besedo ogerske regn. deputacije. O tej sedaj visi, ali bo nagodba skopljena, ali pa državopravni dogovori brezuspešno skleneni. Ker se bo ogerski drž. zbor prihodnji pondeljek zaključil in do meseca novembra odgodil, se ima odločba v par dneh pričakovati. (Zadnji „P. L.“ poroča, da stvari ugodneje stoje. Ur.)

Neiskreno postopanje ogerske regn. deputacije je naše javno življenje zopet v viške vzdignilo. Glas, da se je nit državopravnih dogovorov pretrgala, sprejel se je sploh z odobrenjem, ter se ta do sedaj sicer še zmirom ne obistinjen dogodek v nekih odličnih društvenih krogih slovesno in navdušeno svetkoval. „Obzor“, ki je do sedaj tako „neizmerno“ pohleven bil, ukorajžil se je do sledeče izjave: „Mi smo v iskreni želji pomirbe tišili in krotili razdraženost duhov, ki

je ne davno zakipela v celej deželi. Ko smo pa Szellov nuncij prebrali, prikazala se nam je stvar od te strani, da Ogri ne žele pomirbe.“ —

Domače stvari.

— („Meta Holdenis“) je naslov najnovejšega francoskega romana od enega prvih francoskih romanopiscev Viet. Cherbuliez-a, ki je bil ravnokar natisnen v svetovnem mesečnem časopisu „Revue des deux mondes“, — in ki bode z julijem mesecem na slovenski jezik izvrstno prestavljen začel v „Listku“ „Slovenskega Naroda“ izhajati. Ker je postavno treba, da se dobi pravica prevoda novih literarnih izdelkov, pisali smo francoskemu pisatelju rečenega romana in mu razložili naše narodno-politične in literarne razmere. Slavni avtor tega romana je nam dal oblast, njegovo delo na slovenski jezik prevesti s sledečim pismom do glavnega urednika „Slov. Naroda“:

Monsieur!

Veillez m' excuser de n' avoir pas répondu par courrier à la lettre, que vous m'avez adressée à Paris. Elle ne m'y a pas trouvé et m'a été renvoyée à Genève. Je l'ai lue avec un vif intérêt. L'histoire du peuple slovène ne m'était point inconnue; mais les détails que vous me donnez sur la sourde invasion qui le menace et à laquelle il résiste avec un courageux patriotisme étaient nouveaux pour moi, et je garderai votre lettre comme un précieux souvenir. — Ai-je besoin d'ajouter que je suis très sensible au désir que vous m'exprimez et que je m'empresse de vous accorder l'autorisation que vous voulez bien me demander? Je serai heureux d'apprendre que „Meta Holdenis“ a été traduite en slovène et je désire vivement qu'elle agrée aux lecteurs du „Slovenski Narod.“ Veillez recevoir, Monsieur, je vous prie, l'expression de tous mes sentiments de sympathie et de haute considération.

Victor Cherbuliez.

(Gospod! Izvolite me opravičiti, da vam nijsem precej s poštnim obratom odgovoril na pismo, ki ste mi ga v Paris poslali. Ono me nij našlo in je bilo za menoj poslano v Genevo. Bral sem ga z živim zanimanjem. Zgodovina slovenskega naroda mi nij bila neznana; ali posameznosti, ki mi jih podajate o nasilni invaziji (Francoz tu misli nemški nasilni preplav Ur.), katera mu proti in pogumno domoljubje, s katerim se jej ustavlja, to mi je bilo novo in jaz bom vaše pismo hranil kakor dragocen spominek. Ali mi je treba dostavljati, da prav rad ustrezem vaši želji in da vam dajem dovoljenje, za katero ste tako dobri bili prositi me? Jaz bom vesel slišati, da je „Meta Holdenis“ prestavljena v slovenski jezik in želim živo, da bi bila vseč bralcem „Slovenskega Naroda“. Izvolite gospod, prosim vas, sprejeti izraz vse moje simpatije in visocega spoštovanja. Viktor Cherbuliez.)

— (Štajerski deželni šolski svet) je 19. jun. dovolil razširjenje ljudske šole v Mozirji in Središči za en razred. — Katehetu Fr. Janežiču v Mariboru se je izrekla zahvala za njegovo čez tridesetletno delovanje.

— (Pri celjski sodniji) je imenovan akcesist A. Mravljak za oficijala te sodnije.

— (Ljutomerska čitalnica) je imela 22. t. m. svoj izlet pri sv. Križi. Ljudstva se je bilo na travniku gospe Zadravec nabralo okolo 300 ljudi. Govorili so trije gospodje o raznih zadevah ki so potrebne slovenskemu kmetu. Povedali bi bili še marsikaj potrebnega pa v politične reči se nijso smeli vtikovati, ker čitalnica nij politično društvo. Deklamacije so bile prav mične. Posebno živo sta deklamovala dva kmetiška mladeniča. H koncu je sledila še tombola in ples. Kratko rečeno: Zabava bila je prijetna in slovenska; marsikateremu bo ostala v prijetnem spominu. Hvala pa gre gospoj Zadravec za tako izvrstno pripravo in postrežbo.

— (Slovenski narodni učitelj) h goriškemu okraju spadajoči, snidejo se 3. julija t. l. ob 11. uri zjutraj v Gorici pri „Lizi“ v posvetovanje o važnejih točkah odgojiteljstva in poduka.

— (Iz savinske doline) na Štajerskem se nam piše 27. junija: Osepnice še zmirom hudo razsajajo, posebno po srednji savinski dolini in je že več otrok in tudi nekoliko odrasčenih na tej bolezni umrlo. V takih okolščinah bi kazalo, da se mrliči precej v mrtvašnice odneso in ne doma v hišah na pare deno. Osepnice so najbolj nalezljive kadar se suše in lupijo. Šole naj bi se že zdaj zaprle, sploh pa bi se moralo paziti, da noben otrok, če je imel osepnice, prej ne sme v šolo, predno so se kraste popolnem olupile in je koža zopet zdrava videti.

— (Živinska kuga) je v Krški vasi v litijskem okraju popolnem ponehala. Za to so semnji zdaj na Dolenjskem dovoljeni povsod, samo v Črnomlju in Kočevji ne še, ker mejašijo na še zmirom okuženo Hrvatsko. Na semnje se pa ne sme priganjati hrvatska živina, in domača se sme na semenj priganjati samo z županijskim potrdilom, da je zdrava.

— (Separatni vlak k razstavi) je iz Ljubljane 22 potnikov odpeljal. Tudi iz Trsta se jih je malo peljalo.

— (Ljubljanska filijala štajerske eskomptne banke) je povišala, kakor kaže dotični njen inserat v „Slov. Nar.“ od denes in denes tedna, obrestno mero za vložene denarje tako, da bode od 1. dne prihodnjega meseca julija naprej prejemale na knjižice zneske do 3000 gld. s 5 % obrestimi brez odpovedi, proti 15dnevni pa katerekoli zneske s 5½ %, in proti 90dnevni odpovedi s 6 % obrestimi; za blagajnične liste (Kassenscheine) plačuje filijala od 1. julija naprej 4½ % obresti brez odpovedi, proti 30dnevni odpovedi pa 5½ %. Tudi za novce, kateri so že zdaj, bodi si na knjižice, bodi si na blagajnične liste, pri banki vloženi, računajo se od 1. julija naprej nove obresti.

Razne vesti.

* (Ilma Murska) sloveča pevkinja, rodom Hrvatica je za cesarsko opero na Dunaj angažirana in bode v prihodnjem mesecu kot Ofelia v Hamletu nastopila. Jeseni se poda v Ameriko, kjer bode s pevkinjo gospo Lucca potovala in koncerte dajala.

* (Vesela, pa redka novica.) Iz Špitala na Koroškem javlja „Tagespost“ kaj redko in veselo novico, da je namreč 16. junija t. l. zjutraj vibrala bela zastava se strehe tamošnje jetnišnice v znamenje, da nij bilo tisti dan nobenega jetnika v jetniš-

nici, česar ne pomnijo najbolje priletni on-dotni ljudje. — Taki dnevi so zares zdaj kaj redki tudi pri nas; dobro bi bilo torej, da bi vse sodnije to posnemale, in take dneve ali tedne z belo zastavo slavile. Velik upljiv na ljudi je gotov, kajti grenko bi bilo za vsakega, zarad katerega bi se morala ta zastava raz strehe zopet vzeti.

Opravništvo „Slov. tednika“. G. J. K. v Šmarji na Sl. Štaj.: Naročnine za 19 naročnikov smo sprejeli. Hvala. Da bi bili povsod tako marljivi!

Umrli v Ljubljani

od 24. do 26. junija.

Pavlina Alič, hči železniškega uradnika, 5 1/4 l., na sušici. — France Tome, voziški otrok, 1 1/4 l., na osepnicah. — Jan. Verovšek, vrtnarski otrok, 1 1/4 l., na škrlatini. — Marija Sokol, hči mašinskega voditelja, 17 l. in Jan. Udovč, kaznenec, 25 l., oba na tuberkuloh. — Ant. Rebernik, kaznenec, 23 l., na sušici. — Franc Kokajl, zidar, 48 l., je bil pri smodkarni na krvnem mrtudu mrtve najden.

Tužci.

27. junija.

Evropa: Kinzi iz Gorice.

Pri **Elefantu:** Čapek iz Dunaja. — Depenti z gospo iz Trsta. — Gelbfui s hčerjo iz Zábnice. — Uvak iz Pulja. — Moccorski iz Amsteten. — Amalia de Persa, Rohm iz Gorice. — Maidersou iz Angleskega. — Wederin iz Primorskega.

Pri **Malié:** Pere iz Štíre. — Kuhn, Čeh iz Dunaja.

Pri **Zamoreci:** Birkhof iz Düsseldorf. — Pelan iz Ptujega.

Tržne cene

v Ljubljani 28. junija t. l.

Pšenica 7 gl. 60 kr.; — reš 4 gl. 50 kr.; — ječmen 3 gld. 20 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 80 kr.; — prosó 3 gl. 60 kr.; — korusa 4 gld. — kr.; — krompir 1 gl. 90 kr.; — fižol 5 gl. — kr.; — masla funt — gl. 51 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 28 kr.; — svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent 1 gl. 20 kr.; — slame cent — gl. 90 kr.; — drva trda 6 gld. 50 kr.; — mehka 4 gld. 90 kr.

Dunajska borza 28. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	67 gld. 15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	80
1860 drž. posojilo	101	25
Akcije narodne banke	980	—
Kreditne akcije	252	—
London	110	—
Napol.	8	84
C. k. cekini	—	—
Srebro	109	—

Najcenejši slovenski list:

„Slovenski tednik“,

politični in gospodarski list za kmetско ljudstvo.

Izhaja v Ljubljani vsak petek in velja samo **20 krajcarjev na mesec**, za pol leta 1 gld. 20 kr. za celo leto 2 „ 40 „

Naročnina naj se pošilja po poštinih nazkaznicah opravištvu „Slovenskega tednika“ v „narodni tiskarni“ v Ljubljani.

Prvi list izide v petek 4. julija t. l.

Prosimo tedaj, naj se naročniki še do konca tega meseca oglase, da vemo, koliko iztisov tiskati.

Lastništvo in opravištvost
„Slovenskega tednika“.

Hiša

v nekem trgu na **Kranjskem** poleg železnične postaje **Zidan most**, za krčmarško in pekovo kupčijo pripravna, se proda po niskej ceni. (169)

Pojasnila daje „Annoncen - Bureau“ v Ljubljani, na glavnem trgu 313.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Filijala štajerske eskomptne banke

v Ljubljani.

Podpisani zavod sprejema

 od 1. julija 1873

naprej **denarje na obresti** se sledečimi pogoji:

a) v Giro-Conto na vložne- in Cheques-knjižice,

kjer se vsakovrstni znesek od gld. 5. — naprej vložiti in sprejeti more, in sicer:

do zneska gld. 3000

s 5 % obresti brez odpovedi,

s 5 1/2 % obresti proti 15dnevni odpovedi

v vsakovrstnih zneskih;

s 6 % obresti proti 90dnevni odpovedi

v vsakovrstnih zneskih.

b) na blagajnične liste (Kassenscheine),

na imé ali donesitelja glaseče,

s 4 1/2 % obresti brez odpovedi,

s 5 1/2 % obresti proti 30dnevni odpovedi.

Vloge v Giro-Conto na knjižico in v prometu se nahajajoči blagajnični listi (Kassenscheine) uživajo od 1. julija 1873 naprej nove obresti.

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

(162—2)

Oznanilo oparilstva.

Vdano podpisani se počasti, čestitemu p. n. občinstvu kakor svojim štovanim dosedanjim naročnikom s tem naznanjati, da je službo predstojnika v tukajšnji **krojaški asocijaciji**, v kateri se mu je posrečilo, si občno zaupanje pridobiti, odložil in iz taiste izstopil.

Med tem ko vdano podpisani za njemu v tako obilni meri izkazano zaupanje zahvaljuje, daje ob enem na znanje, da je prevzel poprej Jurij Kervaričev, še poprej Čeponovo oparilstvo in ga bode vzdrževal na lastni račun.

Podpisani upa z zvesto in solidno postrežbo, kakor s finim in dobrim delom naklonega zaupanja tudi zanaprej se vrednega izkazati in se priporoča s tem za vsa v strok krojaške obrtnije spadajoča dela. Tudi ima lepo izbiro modernega blaga v zalogi.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Sark,

(166—2)

krojač, na dvornem trgu v Kastnerjevi hiši.

Franc Sark,
krojač, na dvornem trgu v Kastnerjevi hiši.

Franc Sark,
krojač, na dvornem trgu v Kastnerjevi hiši.

Uho- in oči bolnim celjske okolice

naznanjamo, da je zdaj **zdravnik ušes in očíj, dr. M. Schwarz** iz Gradca v Celji in tam do 6. julija ostane. — Gospod **dr. Schwarz** je v znanstvenih krogih po večih delih, katere so pod imenom „Föhrenschwarz“ na svetlo prišle, kot dobro poduččen strokovnjak znan. (167—1)

Dr. Schwarz biva v „Hotel Elephant“ v Celji.

Najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

ima samo

Adolf Eberl,

 na glavnem trgu, v krojaških ulicah

v

Ljubljani.

(168—1)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.